

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כשם שמטלטלין את השופר - כך מטלטלין את הצצרות	ותו, הא דתניא:											◊	לו.	
מני?													◊	לו.
אלא, לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבי שמעון, הא - רבי נחמיה.													◊	לו.
ומאי שופר - נמי הצצרות, כדרב חסדא.													◊	לו.
הני תלת מילי אישתני שמיהו מכי חרב בית המקדש:	דאמר רב חסדא:												◊	לו.
הצצרתא, שופרא שופרא הצצרתא. למאי נפקא מינה - לשופר של ראש השנה.													◊	לו.
ערבה צפצפה, צפצפה ערבה. למאי נפקא מינה - ללולב.													◊	לו.
פתורה פתורתא, פתורתא פתורה. למאי נפקא מינה - למקח וממכר.													◊	לו.
אף אנו נאמר, הובלילא בי כסי, בי כסי הובלילא. למאי נפקא מינה - למחט שנמצאת בעובי בית הכסות, דמצד אחד כשירה ומשני צדדים טריפה.	אביי:												◊	לו.
אף אנו נאמר, בבל בורסיף, בורסיף בבל. למאי נפקא מינה - לגיטי נשים.	רב אשי:												◊	לו.
הדרן עלך במה מדליקין													◊	

שבת-כירה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	מ
כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - נותנים עליה תבשיל.														■
בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרוף, או עד שיתן את האפר.														■
חמין אבל לא תבשיל	בית שמאי													◆
חמין ותבשיל.	בית הלל													◆
נוטלין אבל לא מחזירין	בית שמאי													◆
אף מחזירין.	בית הלל													◆
האי לא יתן - לא יחזיר הוא, אבל לשהות - משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום, ומני - חנניה היא.	איבעיא להו:													▲
כל שהוא מכאכל בן דרוסאי - מותר לשהותו על גבי כירה, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום	דתניא, חנניה:													▲
או דילמא: לשהות תנן, ואי גרוף וקטום - אין, אי לא - לא, וכל שכן להחזיר.														▲
מדקתני תריי בבי במתניתין: בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.	תא שמע:													!
אי אמרת בשלמא לשהות תנן - הכי קתני: כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - משהין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא ישהא עד שיגרוף או עד שיתן אפר, ומה הן משהין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. וכי היכי דפליגי בלשהות - פליגי נמי בלהחזיר, שבת שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.														!
אלא אי אמרת להחזיר תנן, הכי קתני: כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - מחזירין עליה תבשיל, בגפת ובעצים - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר. ומה הן מחזירין? בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין. הא תו למה לי?														!